

на окръжностъ, която означава вѣчността, и ще направимъ отъ кръста едно колело или витло да се движи.

Слѣдователно, Христосъ съ Своето учение иска да покаже основнитѣ закони, чрѣзъ които да измѣнимъ реда на нѣщата. И можемъ да го измѣнимъ. Трѣбва да имаме първо идея за това, и второ, да се стремимъ да я постигнемъ. Съврѣменнитѣ хора не могатъ да я постигнатъ поради една проста причина: въ тѣхъ сѣществувa единъ неумолимъ егоизъмъ — всѣкой желае да бѣде пръвъ. Единъ художникъ много добръ е прѣдставилъ това съ една своя картина: нарисувалъ планински връхъ, на който се издига идолъ, и милионитѣ хора глѣдатъ нагорѣ къмъ този връхъ и, ако единъ рече да възлѣзе и да стигне до идола, другитѣ го хващатъ и го не пущатъ. И така хората се постоянно борятъ, и никой не може да отиде горѣ. При надбѣгванията въ олимпийскитѣ игри въ стара Гърция онзи който, достигнѣлъ цѣльта пръвъ, той вземалъ вѣнеца. Въ подвига за Христа, обаче, всѣкой може да вземе този вѣнецъ, стига да се постараетъ да изпълни Христовото учение.

И тъй, ние имаме тия три нѣща въ учението за Отца и Сина и Светаго Духа. Ако можемъ да произнесемъ тия три думи въ тѣхния пълненъ смисълъ — като произнесемъ „Отецъ“, да почувствуваме пулса на туй сѣщество, което движи свѣта; да го почувствуваме така, както една майка може да усѣща пулса на своето дѣте; а да почувствуваме божествената мисълъ, то значи да я разбираме и познаемъ, — „тогава“, както казва Господъ, „прѣди да сте поискали нѣщо. Азъ ще от-